

Minden évben történik valami – kezdik nevetve a mesélést Gagi Zsolt és Bak Anna Mária, az idén tízéves Tömegfutás szervezői, akik azt mondják, leginkább azért az örömért dolgoznak, ami a szaladó emberektől sugárzik vissza.

Persze, nem ment mindig olajozottan a szervezés, idő kellett, míg kialakult az a rendszer, amivel a lehető leghatékonyabban tudnak **ekkora tömeget biztonságosan és operatíván megmozgatni**.

Az első évek kísérletezései

Kezdetben időméréssel is próbálkoztak, persze az akkori lehetőségekhez mérten szkennelvel, vonalkódos rendszerrel – emlékeztek vissza. Az ötödik évben például azzal nem számoltak, hogy az évszaknak megfelelően a napsütés erőssége is változni fog, és hogy **a tűző nap miatt nem fogja a kódokat olvasni a szkennel**, szerencsére sikerült bemérni az elsőket.

Hogy a csorbát kiköszörüljék, a hatodik évben számítógépes programot írtak, hogy könnyebben mehessen a szkennelés, ami igencsak lassan működött, hiszen mindenkit egyesével kellett bemérni, így **a tömeg egészen a Rákóczi sarkától a célig szó szerint besétált**, és a mért eredmény teljesen irreális volt.

Viszont hihetetlen élmény volt megtapasztalni, hogy az ötszázas nagyságrendű tömeg mennyire fegyelmezetten tud viselkedni – mesélte Zsolt.

Aztán mentalitásváltás következett,

már nem az idő volt a fontos, a hangsúly átkerült a mozgás örömére és népszerűsítésére.

Az első években vasárnap volt a verseny, ezen több okból is változtatni kellett, egyrészt nem voltak nyitva az üzletek, így, ha valamire hirtelen szükség volt, nem lehetett beszerezni, másrészt a tavaszi időszakban az elsőáldozások és más ünnepek is ekkorra estek, így az iskolások nem tudtak részt venni az eseményen.

Nem csak ahhoz kell csapatmunka, hogyha egy autó rossz helyen parkol, akkor kézi erővel arrébb tegyék, de ahhoz is stratégia kellett, hogy ne torlódjanak fel a rajtszámokért sorban állók. Az első időszakban ugyan egyenlően szétosztották, hogy mely standoknál hányas rajtszámokat lehet kiváltani, de arra elfelejtettek figyelni, hogy az iskolák, nagyobb csoportok egyszerre érkeznek, így míg három stand üres volt, a negyediknél az utcasarokig ért a sor.

A gyerekek is belenőttek

Tíz év, a gyerekeink ebben nőttek fel – mondta Zsolt. Felesége **a második és a negyedik Tömegfutás alatt is éppen a kórházban volt**

, szülés után, így mind a kétszer meglátogatta a szervező csapat, majd ötévesen már a gyerekek is szaladtak a tömeggel. Idén kisebbik fia, Milán is megfogadta, hogy egyedül, segítség nélkül végigszaladja a teljes távot. Elnevelték, hogy a célnál elhelyezett időmérő televízióról, ami Zsolték saját készüléke, az utóbbi években le sem vették a kötegelőt.

Ani gyermekei is szaladnak egészen kicsi koruk óta, tavaly már trécselve sikerült megtenniük a 4,2 kilométeres távot, sőt az iskolatársakat is sikerült megmozgatniuk.

Szénsavas víz? Nem jó ötlet

Beszélgetésünk ideje alatt megérkezik a szervezőcsapat régi jó barátja, **György István**, az ISK-Fejér Sportklub Székelyudvarhely edzője, akinek szintén van egy jó tömegfutásos története.

Még az első Tömegfutás alatt történt, hogy kifáradva, megszomjazva érkezett a Nicolae Balcescu utcai itatóponthoz és elvett egy üveg vizet, ami a torkát égetve, orrán jött vissza. Első kérdése a szervezőkhöz: „Szénsavas víz? **Ti meg akartok ölni engem?**” – emlékezett vissza nevetve. „Hát az első évben, amit szponzorba kaptunk mindent elfogadtunk” – magyarázta Zsolt, s azóta van mentes víz a frissítő pontoknál.

Van, amire mindenki emlékszik

Kedvenc emlékeik közé tartozik, amikor Ambrus doktor a mentő mellett szaladta le a távot. Ezt a mai napig szívesen emlegetik fel a hivatalos szervek is, amikor a futáshoz szükséges papírokat intézik a szervezők.

hagyományok, amelyek a városi futás iránti szeretettel és a közösségi érzéssel kezdődtek, és azóta is a városi futás egyik legfontosabb részét képezik. A futás végeztével a szervezőcsapat minden évben lefekteti a távot, ilyenkor beszélgetnek, nevetve emlegetik fel azokat a szorult helyzeteket, amikkel a szervezés során néztek szembe. De **az örömkönnye is ilyen kis hagyománnyá nőttek ki magukat**, hiszen valaki a csapatból minden évben könnyéig hatodik, amint az utolsó futók is beszaladnak a célba.

A 10. IPSE Városi Tömegfutást Székelyudvarhely Megyei Jogú Város önkormányzata támogatta.